RON alteza
SOLO o EN
"JAIBOL"
JAN C. LACLE

ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

ALSEN PORTLAND-CEMENT-FABRIKEN
ALSEN
ITZEHOE LAGERDORF WACKEN
HAMBURG
ARUBA TRADING CO.

18e Jaargang DINSDAG, 18 JANUARI 1955 No. 2132

Eerste mais voor particuliere landbouwer geensileerd

Figaroa geeft het voorbeeld

Gistermorgen glunderde dr. P. Sutmoller, hoofd van de Veterinaire Dienst, wel even toen hij de eerste maisstengels door de mangelmachine zag gaan en in een silo ergens op de Noord zag verdwijnen. Een mijlpaal was bereikt. Na veel moeilijkheden was het dan eindelijk zover, dat de eerste landbouwer zijn voer voor de komende maanden op deze wijze zeker wilde stellen en bij de Veterinaire Dienst was men er maar al te blij mee.

Sinds zijn komst heeft dr. Sutmoller immer voor modernere landbouwmethodes gestreden, Aan de hand van veel bewijsmateriaal wist hij het Bestuurscollege ook voor zijn plannen te winnen en dit college geeft de heer Sutmoller thans alreeds zeer veel steun in zijn streven de landbouw op Aruba meer te ontwikkelen. Verleden jaar kwam zelfs nog prof. dr. G. M. van der Plank een autoriteit op het gebied van de landbouw, doch die helaas onlangs is overleden, naar Aruba en verstrekte een aantal adviezen over de wijze, waarop men de grond hier meer kon laten opbrengen dan tot nu toe geschiedde.

Op Wayacka werd de proefboerderij geinstalleerd. De heer T. Davelaar, die tegelijk met een zending stamboekvee naar Aruba kwam, voert daar een vaardige scepter over het jonge bedrijf, waar echter alles naar wens verloopt. Daar op Wayacka was het, dat de erste silo gebouwd werd. Men maakte er geen ophef van.

Maisstengels, bij de landbouwers hier opgekocht, werden aan stukken gesneden en ingekuild en maanden later aten de koeien smakelijk van het ingekuilde voer. Toen werden de Arubaanse landbouwers erbij gehaald op een Zaterdagmiddag en getoond, wat er zoal met het mais gedaan kon worden. Voorheen gebruikte men namelijk meestal de maiskorrels als volksvoeding en de gedroogde stengels werden aan het vee gegeven. Beter is het echter, als het vee ingekuilde of geënsileerde stengels eet, die zijn voedzamer en beter voor de melkproductie. De landbouwers stonden in het begin een beetje sceptisch tegenover het experiment, maar na enige tijd kwam de heer Figaroa van de Noord toch naar dr. Sutmoller toe en vroeg hem naar een silo. Het eilandsbestuur zet de silo's op aanvraag bij de landbouwers gratis neer en zodoende kreeg de heer Figaroa zijn silo. Maisstengels werden opgekocht en gistermorgen vond het ensileren plaats. De silo staat langs de weg naar de Palm Beach en het gebeuren trok natuurlijk de nodige belangstelling. De landbouwjeep fungeerde als aandrijver voor de ensileermachine en uit de opening van dit apparaat spoten de stukgesneden maisstengels de kuil in. Het ging razend vlug met de nieuwe machine, men had handen tekort de maisbossen van de truck aan te dragen en het werk zelf nam dan ook niet veel tijd in beslag.

De heer Sutmoller vertelde ons nog, dat een klein beestje, de z.g.n. maismot, dreigde practisch de gehele maisoogst op ons eiland te vernietigen. Dit beestje vreet namelijk het vruchtbeginsel van de mais op en is er zodoende verantwoordelijk voor, dat de anders volle maispluimen nu geheel leeg zijn. Vooral in Savaneta, waar de velden dicht op elkaar staan is de schade aanzienlijk, op de Noord is het iets minder. Weliswaar doet het aan de kwaliteit van de stengels niets af, maar het voedsel voor de mens wordt op deze manier bedorven. Spuiten is volgens dr. Sutmoller het enige dat helpt.

Opbrengst van eigen bodem

Het is geen wonder, dat dr. Sutmoller tevreden was gistermorgen. Nu de eerste stap gezet is is de kans groot dat het vooroordeel van velen tegen de moderne methode overwonnen zal worden en hiermede zijn alle bewoners van Aruba gebaat, want op deze manier zullen de maisverbouwers meer interesse in het kweken van mais krijgen, omdat zij hun anders vrij waardeloze stengels kunnen verkopen en de veehouders merken, dat zij met geensileerd mais een betere melkproductie krijgen. De bodem gaat dan zelf eindelijk wat opbrengen.

„DELAPLANE" WORDT VERVANGEN DOOR „ESSO ORANJESTAD".

SAN NICOLAAS. — Naar wij van de zijde van de Lago vernemen zal een van de sleepboten van deze maatschappij, de „Delaplane", binnenkort vervangen worden. De „Delaplane" voldoet met haar ouderdom van 30 jaar niet meer aan de hedendaagse vereisten. Men had onder andere moeilijkheden bij het binnenbrengen van de grote oceaantankers die een zeer sterke sleepboot bij het in- en uitvaren nodig hebben. De nieuwe sleepboot, die momenteel in Gulfport (Miss.) proefvaart, heeft een vermogen van 1.400 pk., hetgeen ruim voldoende is voor zelfs de grootste tanker. Bovendien is het schip van alle moderne snufjes op sleepvaart- en brandweergebied voorzien.

De naam, die de nieuwe sleepboot zal dragen is „Esso Oranjestad". Wanneer hij zal aankomen is nog niet bekend, evenmin kon men ons mededelen wat er met de „Delaplane" gaat gebeuren.

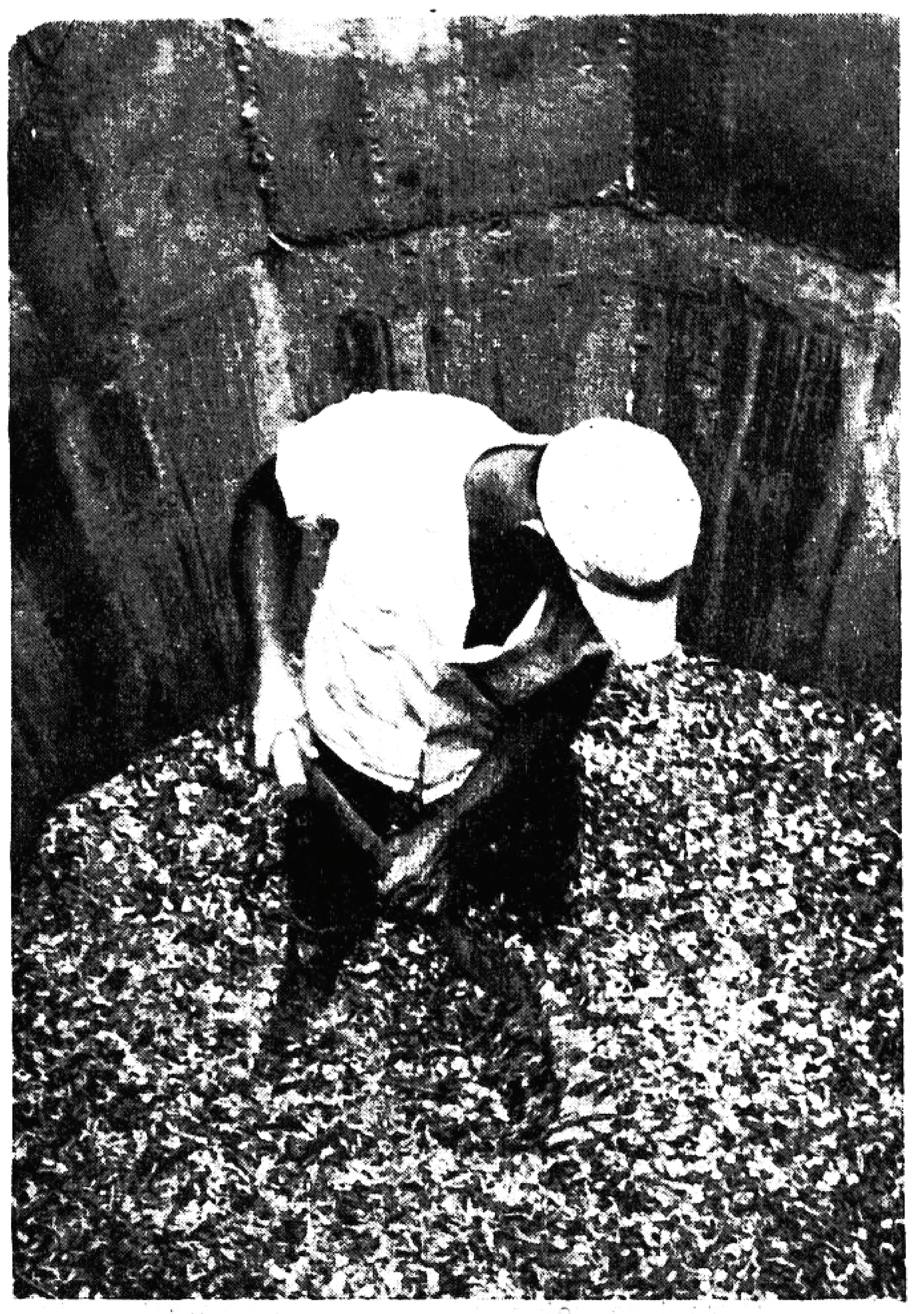

Het stukgesneden mais moet gelijkmatig over de gehele oppervlakte verdeeld worden. (Foto Bonke-Cliché Fuhring)

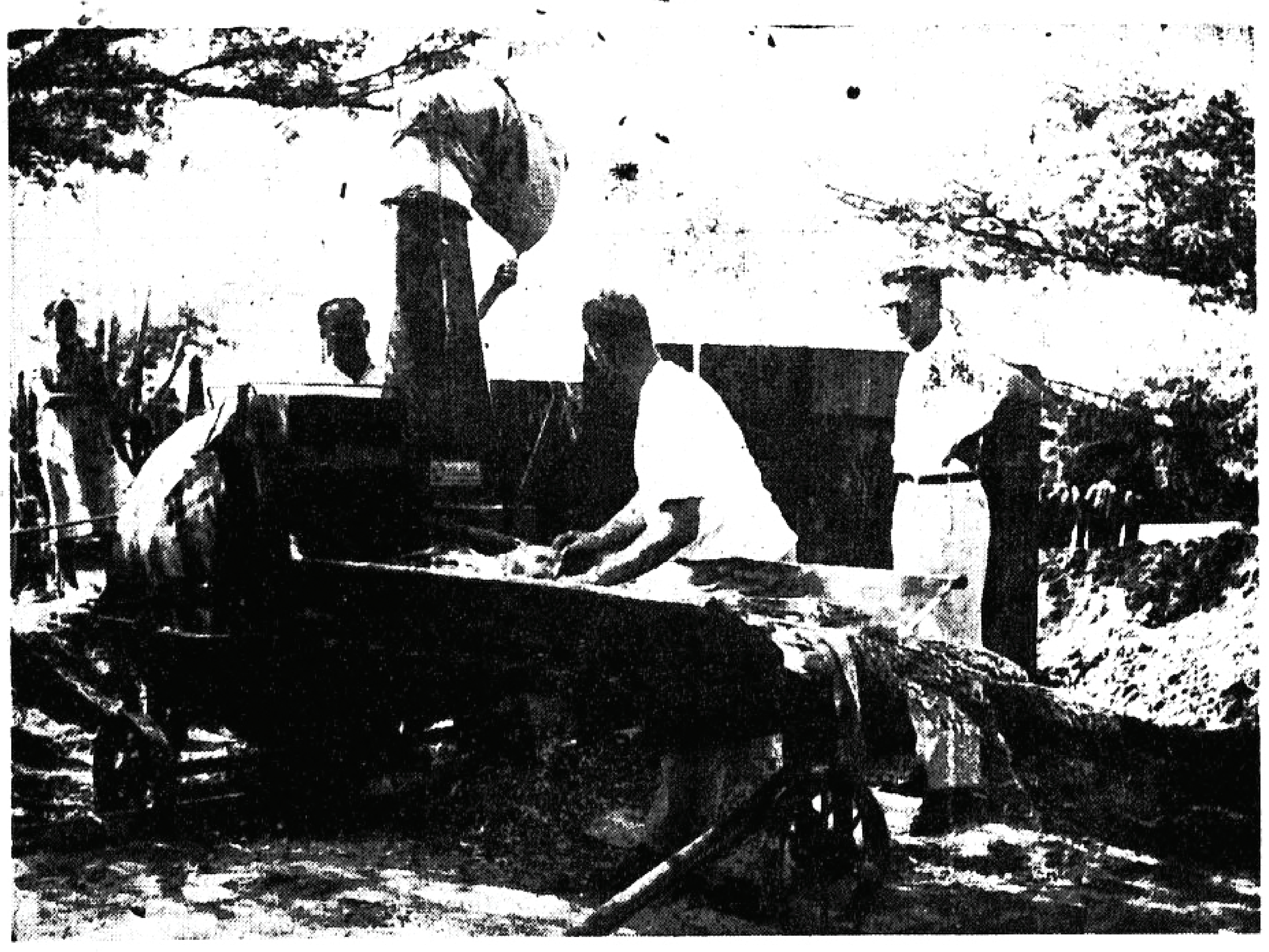

De ensileermachine van de Veterinaire Dienst was gistermorgen in volle gang op de Noord, toen voor het eerst mais ingekuild werd voor een particuliere veehouder. Geheel rechts dr. P. Sutmoller. (Foto Bonke-Cliché Fuhring).

Als door een grote slurf blaast de ensileermachine de mais-stengels in gemangelde toestand de silo in. (Foto Bonke-Cliché Fuhring).